

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Trioplast Wittenheim SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 96 z 22.4.2006.

Wyrok Sądu z dnia 13 września 2010 r. — Trioplast Industrier przeciwko Komisji

(Sprawa T-40/06) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek plastikowych worków przemysłowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Czas trwania naruszenia — Grzywny — Waga naruszenia — Okoliczności łagodzące — Współpraca w toku postępowania administracyjnego — Proporcjonalność — Odpowiedzialność solidarna — Zasada pewności prawa)

(2010/C 301/33)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Trioplast Industrier AB (Smålandsstenar, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci T. Pettersson i O. Larsson)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Castillo de la Torre, P. Hellström, i V. Bottka, następnie F. Castillo de la Torre, L. Parpala i V. Bottka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji C(2005) 4634 wersja ostateczna z dnia 30 listopada 2005 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 [WE] (sprawa COMP/F/38.354 — Worki przemysłowe) w sprawie kartelu na rynku plastikowych worków przemysłowych, a tytułem żądania ewentualnego — wniosek o obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą.

Sentencja

1) Stwierdza się nieważność art. 2 akapit pierwszy lit. f) decyzji Komisji C(2005) 4634 wersja ostateczna z dnia 30 listopada 2005 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE (sprawa COMP/F/38.354 — Worki przemysłowe) w zakresie, w jakim odnosi się on do Trioplast Industrier AB.

2) Kwota przypisana Trioplast Industrier, na podstawie której należy określić udział tego przedsiębiorstwa w ramach odpowiedzialności solidarnej ponoszonej przez następujące kolejno po sobie spółki

dominujące za zapłatę grzywny nałożonej na Trioplast Wittenheim SA, zostaje ustalona na 2,73 mln EUR.

3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

4) Trioplast Industrier pokrywa połowę własnych kosztów oraz połowę kosztów poniesionych przez Komisję.

5) Komisja pokrywa połowę własnych kosztów oraz połowę kosztów poniesionych przez Trioplast Industrier.

(¹) Dz.U. C 96 z 22.4.2006.

Wyrok Sądu z dnia 13 września 2010 r. — TF1 przeciwko Komisji

(Sprawa T-193/06) (¹)

(Pomoc państwa — Systemy pomocy na rzecz produkcji kinematograficznej i audiowizualnej — Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń — Skarga o stwierdzenie nieważności — Brak istotnego wpływu na pozycję konkurencyjną — Niedopuszczalność)

(2010/C 301/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Télévision française 1 SA (TF1) (Boulogne-Billancourt, Francja) (przedstawiciele: J.-P. Hordies i C. Smits, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Giolito, T. Scharf i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i L. Butel, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 832 wersja ostateczna z dnia 22 marca 2006 r. dotyczącej środków wsparcia na rzecz kina i przemysłu audiowizualnego we Francji (Pomoc państwa nr NN 84/2004 i N 95/2004 — Francja, Systemy pomocy na rzecz kina i przemysłu audiowizualnego)

Sentencja

1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.

2) Télévision française 1 SA (TF1) zostaje obciążona własnymi kosztami i kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

3) Republika Francuska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Wyrok Sądu z dnia 13 września 2010 r. — Whirlpool Europe Srl przeciwko Radzie

(Sprawa T-314/06) (¹)

(Dumping — Przywóz niektórych chłodziarko-zamrażarek pochodzących z Korei Południowej — Definicja odnośnego produktu — Prawo do obrony — Komitet doradczy — Obowiązek uzasadnienia — Wybór metody zdefiniowania odnośnego produktu — Artykuł 15 ust. 2 i art. 20 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (obecnie art. 15 ust. 2 i art. 20 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009))

(2010/C 301/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Whirlpool Europe Srl (Comerio, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Bronckers i F. Louis)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix, pełnomocnik, wspierany przez adwokata G. Berrischa)

Interwenientci popierający stronę skarżącą: Republika Włoska (przedstawiciel: G. Albenzio, avvocato dello Stato); oraz Europejskie Stowarzyszenie Producentów AGD (CECED) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci Y. Desmedt oraz A. Verheyden)

Interwenientci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet i T. Scharf, pełnomocnicy); oraz LG Electronics, Inc. (Seul, Korea Południowa) (przedstawiciele: początkowo adwokaci L. Ruessmann i P. Hecker, następnie adwokaci L. Ruessmann i A. Willems)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1289/2006 z dnia 25 sierpnia 2006 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych lodówek side-by-side pochodzących z Republiki Korei (Dz.U. L 236, str. 11).

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Whirlpool Europe Srl pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej i LG Electronics, Inc.

3) Republika Włoska i Komisja Europejska oraz Europejskie Stowarzyszenie Producentów AGD (CECED) pokrywają swoje własne koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Sądu z dnia 13 września 2010 r. — Mohr & Sohn przeciwko Komisji

(Sprawa T-131/07) (¹)

(Żegluga śródlądowa — Zdolności przewozowe floty wspólnotowej — Warunki wprowadzenia do eksploatacji nowych statków (zastosowanie zasady „stary za nowy”) — Decyzja Komisji w sprawie odmowy zastosowania wyłączenia ustanowionego dla statków specjalistycznych — Artykuł 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 718/1999)

(2010/C 301/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Paul Mohr & Sohn, Baggerei und Schiffahrt (Niederwalluf, Niemcy) (przedstawiciel: F. von Waldstein, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braun i K. Simonsson, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji SG (2007) D/200972 z dnia 28 lutego 2007 r. w sprawie odmowy zastosowania do statku Niclas wyłączenia ustanowionego dla statków specjalistycznych zgodnie z art. 4 ust. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 718/1999 z dnia 29 marca 1999 r. w sprawie polityki w zakresie zdolności przewozowych floty wspólnotowej w celu wspierania żeglugi śródlądowej (Dz.U. L 90, s. 1)

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Paul Mohr & Sohn, Baggerei und Schiffahrt pokrywa poza własnymi kosztami koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.